

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 729

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
7. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	1–2
DECRETE	
1.017. — Decret privind acordarea Drapelului de luptă Bazei 57 Aeriană	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 124 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și (9) din Codul de procedură penală	3–5
Decizia nr. 226 din 28 aprilie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	5–7

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3), ale art. 115 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 20 iulie 2022, ora 14.00. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 20 iulie 2022.
Nr. 7.

**PROIECTUL ORDINII DE ZI ȘI PROIECTUL PROGRAMULUI DE LUCRU
al Senatului pentru sesiunea extraordinară din data de 20 iulie 2022**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

1. Informare cu privire la proiectele de legi privind aprobarea unor ordonanțe de urgență ale Guvernului depuse la Senat în perioada 18—20 iulie 2022:

— proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2022 privind instituirea unor măsuri pentru stimularea investițiilor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în domeniul eficienței energetice, resurselor regenerabile de energie pentru întreprinderi mari și întreprinderi mici și mijlocii, energiei verzi din surse regenerabile destinate autorităților publice locale, precum și unele măsuri în domeniul specializării inteligente, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (b495/2022);

— proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2022 privind unele măsuri necesare în vederea implementării Fondului de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, decontarea unor cheltuieli privind sprijinirea refugiaților din Ucraina, precum și acordarea de granturi din fonduri externe nerambursabile pentru investiții destinate re tehnologizării IMM-urilor (b496/2022).

2. Proiectul de lege pentru ratificarea Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Republicii Finlanda la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, și a Protocolului, semnat la Bruxelles la 5 iulie 2022, de aderare a Regatului Suediei la Tratatul Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949 (L491/2022 — procedură de urgență).

II. Proiectul programului de lucru

Miercuri, 20 iulie 2022

ora 14.00 — Lucrări în Plenul Senatului (la sediul Senatului și online).

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă Bazei 57 Aeriană**

În temeiul prevederilor art. 92 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Bazei 57 Aeriană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 iulie 2022.

Nr. 1.017.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 124

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și (9) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eusebio Ghiulțu în Dosarul nr. 2.696/270/2019/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.360D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și de menținere a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.696/270/2019/a1, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și (9) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Eusebio Ghiulțu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea contestației formulate de acesta împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, plângerea formulată cu privire la ordonanța prim-procurorului de respingere a plângerii formulate împotriva unei ordonanțe prin care a fost dispusă soluția de clasare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. b) din Codul penal, întrucât fapta a fost comisă în condițiile legitimei apărări — cauză justificativă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că lipsa căii de atac împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță în materia plângerilor formulate cu privire la soluțiile emise de prim-procuror echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv al actelor și probelor administrate în faza de urmărire penală, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic. Totodată, autorul excepției este nemulțumit de limitarea mijloacelor de probă pe baza cărora judecătorul de cameră preliminară poate soluționa plângerea formulată împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată.

6. **Tribunalul Bacău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că, în mod contrar celor invocate de autor, calea de atac a contestației — în condițiile în care nu este prevăzută de lege — reprezintă o construcție artificială, de vreme ce judecătorul de cameră preliminară realizează un control asupra modului în care s-au desfășurat actele de urmărire penală, respectiv un control al soluției dispuse de procuror. Date fiind limitele în care operează acest control, nu vor putea fi cenzurate pe această cale plângerile noi formulate cu privire la alte persoane sau fapte decât cele față de care s-au întocmit acestea. De asemenea, precizează că în procedura soluționării plângerii se verifică actul procesual atacat pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a înscrisurilor administrate în cursul procedurii de judecată, la propunerea petentului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) și (9) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „(8) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.*

(9) *În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii procurorul, petentul și intimații pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă.*”

11. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind liberul acces la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind căroră justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, Curtea reține că normele menționate dispun cu privire la

contestația pe care o poate formula procurorul și inculpatul, în ipoteza reglementată de normele procesual penale ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c), cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. În cauza penală în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, prin ordonanța parchetului a fost dispusă clasarea, întrucât fapta a fost comisă în condițiile legitimei apărări. Împotriva ordonanței menționate, autorul excepției a formulat plângere, care a fost respinsă prin ordonanța emisă de prim-procurorul parchetului, iar plângerea formulată împotriva acestei din urmă ordonanțe la judecătorul de cameră preliminară a fost respinsă, ca inadmisibilă, în baza art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, prin încheierea contestată. Curtea observă că în cauză nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de nicio persoană, astfel că nu se poate reține ipoteza prevăzută de art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală, ci ipoteza reglementată la art. 341 alin. (6) din același cod. În aceste condiții, ținând seama de exigențele dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional decide asupra dispozițiilor legale „care au legătură cu soluționarea cauzei”, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

13. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea observă că autorul este nemulțumit de caracterul definitiv al încheierii prin care s-a pronunțat soluția într-o cauză în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale. Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, fiind pronunțate Deciziile nr. 44 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 16 aprilie 2020, și nr. 164 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 28 iulie 2020, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

14. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că încheierea la care face referire textul criticat este definitivă, însă acest fapt nu este de natură să afecteze constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”.

15. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, art. 129 din Constituție stabilește că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

16. Având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimiteră în

judecată dispusă de procuror, Curtea a reținut că prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului. Referitor la presupusa atingere adusă prevederilor art. 16 din Constituție de către dispozițiile criticate, Curtea a reținut că nu este contrară principiului egalității în drepturi instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât aceste reguli se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice sau similare.

17. Cât privește critica autorului referitoare la limitarea mijloacelor de probă pe baza cărora judecătorul de cameră preliminară poate soluționa plângerea formulată împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimiteră în judecată, Curtea a reținut, prin Deciziile nr. 373 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 13 octombrie 2020; nr. 41 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 21 aprilie 2020, și nr. 204 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 18 iulie 2018, că este justificată, având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al ordonanței procurorului, atacată sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza materialului și a lucrărilor existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței de neurmărire/netrimiteră în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. De aceea, Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, cu notele scrise depuse, precum și cu cererile și excepțiile formulate de către inculpat cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale. Curtea nu a primit nici critica potrivit căreia se încalcă dreptul de acces liber la justiție, plângerea reglementată de dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală reprezentând, prin ea însăși, o garanție a realizării acestui drept.

18. De asemenea, Curtea a reținut că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării plângerii împotriva ordonanței procurorului de neurmărire/netrimiteră în judecată este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale și nu încalcă accesul liber la justiție, statuând, în acest sens, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

19. Curtea a constatat, totodată, că drepturile fundamentale menționate anterior nu sunt cu nimic îngrădite prin dispozițiile legale supuse criticilor de neconstituționalitate, din moment ce dispozițiile art. 341 alin. (6) și (7) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile ce pot fi date de judecătorul de cameră preliminară plângerii împotriva ordonanțelor procurorului de neurmărire/netrimiteră în judecată. Astfel, indiferent de soluția

pronunțată, judecătorul de cameră preliminară apreciază și cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire penală, inclusiv sub aspectul dacă acestea sunt sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Curtea a constatat, totodată, că textul criticat nu contravine nici prevederilor constituționale ale art. 24. Astfel, Curtea a reținut că garanțiile procesuale mai sus analizate reprezintă tot atâtea garanții ale realizării unei apărări eficiente, în condițiile ce rezultă din ipoteza juridică reglementată prin textul criticat. Mai mult, în etapele procesuale pe care le parcurge, autorul plângerii formulate, conform prevederilor art. 340 din Codul de procedură

penală, poate fi asistat de un avocat ales sau numit din oficiu, în conformitate cu exigențele dreptului fundamental la apărare. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât ipoteza textului criticat nu vizează unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (9) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eusebio Ghiulțu în Dosarul nr. 2.696/270/2019/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 28 aprilie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Valerica Popa în Dosarul nr. 16.997/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 682D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 414 din 18 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.997/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Valerica Popa într-o cauză având ca obiect stabilirea salariului de bază potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele criticate sunt neconstituționale în măsura în care, în urma aplicării lor, salarizarea personalului care, la 1 iulie 2017, avea gradația maximă este mai mică decât cea a personalului care obține această gradație ulterior acestei date. Astfel, diferențierea de salarizare realizată de către același angajator nu se justifică atâta vreme cât felul muncii, calificarea profesională și vechimea în muncă sunt identice. Prin aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 de către autoritatea pârâtă, un funcționar public — consilier superior care la data de 1 iulie 2017 avea gradația maximă (gradația 5), cum este autoarea excepției, este salarizat până la finalizarea aplicării integrale a legii (anul 2022) cu un salariu mai mic față de un coleg din același serviciu — consilier superior care la data de 1 iulie 2017 avea gradația 4 și a obținut ulterior acestei date gradația 5. Cu alte cuvinte, până în 2022 se încalcă egalitatea de tratament în salarizarea persoanelor care desfășoară aceeași muncă, au aceeași pregătire profesională și aceeași gradație/vechime în muncă.

6. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 745 din 3 noiembrie 2015, potrivit căreia diferențele de salarizare apărute sunt rezultatul schimbărilor legislative care au intervenit de-a lungul timpului în această materie, în special între legislația anterioară anului 2010 și cea ulterioară acestui an, iar nu ca urmare a neacordării în anii 2012—2014 a salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent clasei de salarizare prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 9 noiembrie 2006, potrivit căreia situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări.

7. De asemenea, Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție/conducere în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile care ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. Legislația examinată de Curte opera în sensul că neîndeplinirea condiției de vechime în muncă mai târziu decât momentul avut în vedere de legiuitor privează persoanele îndreptățite de drepturile echivalente pe care celelalte persoane le au în virtutea condițiilor legate de vechimea în muncă sau profesie. În schimb, prin dispozițiile criticate se ajunge în situația în care, după 1 iulie 2017, pentru aceeași funcție și aceeași gradație maximă există salarii diferite, mai mici pentru cele cu vechimea maximă deja dobândită și mai mari pentru cele cu vechimea dobândită ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. Acest tratament diferențiat operat de art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu se poate justifica prin raportare la principiul *tempus regit actum*, deoarece noua situație nu este generată de aplicarea legii vechi, ci de aplicarea a înseși legii noi.

8. În continuare, arată că salarizarea diferențiată în funcție de vechimea în muncă se realizează în funcție de un criteriu obiectiv, vârsta; în schimb, prevederile criticate tocmai la acest criteriu obiectiv renunță, ajungându-se la situația ca persoanele cu vechime mai mare dobândită anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 să aibă salarii mai mici decât cele care au ajuns la aceeași vechime mai târziu.

9. Tratamentul diferențiat este nerezonabil, având în vedere că în expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017 nu se face nicio referire cu privire la implicațiile aplicării legii pe termen mediu (5 ani) și, cu atât mai puțin, la eventualele implicații pe care le-ar presupune salarizarea egală a persoanelor care au aceeași vechime în muncă și îndeplinesc aceeași funcție.

10. Mai mult, efectul neconstituțional al aplicării dispozițiilor învederate conduce la o formă de „sanctiune” salarială pentru angajații cu vechimea maximă în muncă dobândită anterior datei de 1 iulie 2017 și la încălcarea demnității lor profesionale, din moment ce aceștia primesc un salariu mai mic față de colegii lor, deși au o experiență profesională mai mare, acumulată tocmai prin vechimea în muncă dobândită anterior datei de 1 iulie 2017.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** arată că prevederile criticate nu sunt discriminatorii, deoarece fiecare angajat își are determinat regimul salarial în funcție de parcursul său profesional, inclusiv din punct de vedere temporal, cu aplicarea legii în vigoare la data la care intervine fiecare eveniment relevant, în cazul de față dobândirea gradației superioare. În sprijin evocă Decizia Curții Constituționale nr. 669 din 26 iunie 2012.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** arată că, din analiza dispozițiilor legale criticate, rezultă că acestea stabilesc etapele de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, act normativ ce își propune, astfel cum reține și instanța de judecată în punctul său de vedere, să elimine dezechilibrele existente în sistemul public de salarizare și să uniformizeze salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Alinierea etapizată, progresivă, a salariilor personalului bugetar a fost instituită de legiuitor, astfel cum rezultă din expunerea de motive a actului normativ criticat, tocmai pentru a identifica mai riguros eventualele situații discriminatorii. Etapele prevăzute de lege sunt obligatoriu de respectat de către toți cei cu atribuții în interpretarea și aplicarea acesteia, iar beneficiarii normelor criticate se supun regulilor aplicabile în fiecare dintre etape, fără ca textele să institue vreă diferență pentru anumite ipoteze. Situația particulară a unei persoane sau a unei categorii de persoane, respectiv modalitatea concretă de aplicare a dispozițiilor legale în diferite cazuri individuale nu imprimă textelor criticate caracter discriminatoriu, normele fiind aplicabile în mod egal tuturor celor vizați de norma legală. În susținere, invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 557 din 26 septembrie 2019.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care conține normele favorabile la modalitatea de aplicare etapizată în timp a acestui act normativ, precum și ale art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, care conține normele tranzitorii.

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autoarea acesteia consideră că legiuitorul instituie un tratament diferențiat înăuntrul aceleiași categorii de persoane supuse reglementării Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv funcționari publici — consilieri superiori. Tratamentul diferențiat constă în acordarea unor salarii diferite pentru aceeași gradație. Potrivit art. 7 lit. j) din Legea-cadru nr. 153/2017, gradația reprezintă salariul de bază corespunzător funcției, acordat în raport cu vechimea în muncă, în condițiile acestei legi. Criteriul în baza căruia legiuitorul a instituit acest tratament diferențiat îl reprezintă data obținerii aceleiași gradații, respectiv înainte sau după 1 iulie 2017. Astfel, prin aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 de către autoritatea pârâtă, un funcționar public — consilier superior, care la data de 1 iulie 2017 avea gradația maximă (gradația 5), cum este autoarea excepției, este salarizat până la finalizarea aplicării integrale a legii (anul 2022) cu un salariu mai mic față de un coleg din același serviciu — consilier superior și care la data de 1 iulie 2017 avea gradația 4 și a obținut ulterior acestei date gradația 5. Cu alte cuvinte, până în 2022 se încalcă egalitatea de tratament în salarizarea persoanelor care desfășoară aceeași muncă, au aceeași pregătire profesională și aceeași gradație/vechime în muncă.

19. Autoarea excepției apreciază, implicit, că acest criteriu al momentului diferit dobândirii aceleiași gradații de către funcționari diferiți este arbitrar și că, prin urmare, tratamentul diferențiat este discriminatoriu, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție.

20. Potrivit unei jurisprudențe consolidate a Curții Constituționale, o astfel de critică este neîntemeiată (a se vedea Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, sau Decizia nr. 475 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 11 august 2015, paragraful 20). Astfel, Curtea a statuat că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valerica Popa în Dosarul nr. 16.997/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 și 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

asemenea, Curtea a subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

21. Cu alte cuvinte, Curtea Constituțională a admis că nu este contrară Constituției opțiunea legiuitorului de a modifica în timp, în sensul creșterii sau al scăderii, cuantumul salariilor plătite din fonduri publice, chiar dacă este vorba despre salarii pentru care beneficiarii lor prestează, în esență, aceeași activitate și în aceleași condiții. Într-adevăr, la fel ca și în cazul drepturilor de asigurări sociale de stat, statul trebuie să beneficieze de o marjă de apreciere suficient de flexibilă inclusiv sub aspectul momentului la care modifică cuantumul drepturilor salariale plătite din fonduri publice.

22. Curtea mai reține că, în Decizia nr. 574 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.194 din 16 decembrie 2021, paragraful 19, a statuat că, integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătite din fonduri publice. De asemenea, Curtea a statuat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare (a se vedea Decizia nr. 667 din 19 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.210 din 21 decembrie 2021, paragraful 18).

23. Având în vedere jurisprudența Curții anterior prezentată, precum și faptul că nu au intervenit elemente noi, de natură să impună reconsiderarea acesteia, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

